

Chipuri

Dorurot

„Aducerile-aminte pe suflet cad în picuri”,
Mărgele din şiragul de viaţă ce s-a scurs,
Scânteii din rugul vieţii, secret şi nepătruns,
Trecutul reînvie, salon de albe chipuri.
Aşa apare mama cu perle pe obraz,
De bucuria mare ce-n leagăn se alintă,
Deşi tata-n desfrâuri, adesea, de ea uită,
Ea-n râuri de iubire, îngroap-al ei necaz.
Apoi apare luna şi cerul plin de stele,
Din noaptea de magie cu freamăt de sărut,
Născută precum Venus, din mare, căii mele
I-ai dăruit limanul, pe-atunci necunoscut.
Cum apele din munte ţâşnesc şi nasc izvor,
Aşa sosi-n lumină, chip mândru de fecior,
Aşa, ca dar iubirii, născut-ai rod frumos,
Dar vezi, trecut-au anii şi-i azi un soţ zelos...
Retraşi sub semnul iernii, visăm la ghiociei,
Şi uite, cerul iarăşi trimis-a noi scânteii,
Minune ce se joacă cu dragostea din noi,
Nepoată pentru lume, regină l-amândoi!...
Va fi şi ea o mamă în floarea tinereţii,
Iubind vlăstarul dulce ce ea l-a plăsmuit,
Incredinţându-i tandru din tainele vieţii,
Pornită spre lumina venind din infinit.
Secret e rostul vieţii, adânc şi nepătruns,
Din lumea de alături, îi vom iubi pe ascuns!...